

Korte ontstaansgeschiedenis van het poëzie-/poesiealbum

Poëziealbum/poesiealbum is zo'n 400 jaar geleden ontstaan in de Duitse universitaire wereld.

De studenten, die vaak van universiteit naar universiteit zwierven, lieten hun bijbels signeren door medestudenten en professoren. Vaak kwam bij de handtekening een klein versje, een opdracht of een tekening. Al snel werd de trend door de verschillende drukkerijen opgemerkt en ging men bijbels drukken met meerdere blanco bladzijden voorin. De volgende stap was het drukken van boekjes met alleen blanco pagina's.

Zo'n "Stammbuch" of album amicorum (vriendenboekje) was niet alleen een aandenken voor de bezitter, het was ook een soort netwerken en een universitaire cv (curriculum vitae).

De albums werden steeds mooier en zijn vaak prachtig versierd met illustraties en gedichten. Het gebruik werd ook door anderen overgenomen. Vooral aristocraten, handelaren en kunstenaars namen een album amicorum.

Het album werd een statussymbool, een uiting van een gerespecteerde vriendenkring en zakelijke relaties. In het midden van de 19de eeuw veranderde het uiterlijk van het album. Het werd een cassette met losse blaadjes. Het verloor tegelijkertijd een belang in de "herenwereld". De dames namen het over. Het losbladige systeem was geen groot succes. Al snel werd het weer een echt boekje. Het poëziealbum verloor z'n positie als statussymbool en als cv.

Na 1850 zijn het vooral meisjes die een poëziealbum hebben. Het werd een boekje met lieve gedichtjes en schattige plaatjes. Het begrip poesiealbum is ontstaan doordat de eerste exemplaren geïmporteerd werden uit Duitsland. Deze boekjes droegen het opschrift Poesie (Duits voor poëzie), dat met de Nederlandse oe-klank werd uitgesproken.

Bron: Stedelijk museum Kampen.